

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 13. sierpnia 1886.

130.

Dokument koncesyjny z dnia 3. lipca 1886,

na kolej miejscową z Liberca do Jablonca nad Nissą a według okoliczności do Tannwaldu.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Sląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy firma „Lindheim i Sp.“ w Wiedniu podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei miejscowej od Liberca na Maffersdorf do Jablonca nad Nissą a według okoliczności do Tannwaldu, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia widzimy się spowodowani nadać rzeczonej firmie koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25. maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), z dnia 26. grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), z dnia 28. grudnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 203) i z dnia 29. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 104), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszowi prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi w Libereu uprzywilejowanej kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej na Maffersdorf do Jablonca nad Nissą.

Koncesyonaryusz ma zawsze prawo a tylko wtedy obowiązek przedłużenia tej kolei miejscowej od Jablonca do Tannwaldu, gdy według zdania Administracyi państwa nowy ciężar kapitałowy na koncesyonaryusza spadający, będzie dostatecznie pokryty zapewnionym przez kontrakty przewozu, dopłaty interesowanych lub w inny sposób czystym dochodem nowego szlaku, z doliczeniem rzeczywistego czystego dochodu z szlaku już wybudowanego, o ileby tenże przewyższał ciężar kapitałowy, przyczem liczona być ma od akcyj sześcioprocentowa dywidenda.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetek, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj (zakładowych i pierwszorzędných) tudzież obligacyj pierwszorzędných i kwitów tymczasowych, jakoteż od opłat za hipoteczne wpisanie obligacyj pierwszorzędných i za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30) licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć niezwłocznie budowę kolei w §. 1 wzmiankowanej od Liberca do Jablonca i ukończyć w przeciągu najwięcej półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma koncesyonaryusz kaucyą w sumie pięć tysięcy złotych w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

Kaucya w razie niedotrzymania powyższego zobowiązania uznana być może za przepadłą.

Gdyby przedłużenie kolei od Jablonca do Tannwaldu miało być budowane, Administracya państwa, wydając w tej mierze polecenie, wyznaczy koncesyonaryuszowi termin skończenia budowy.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

Co się tyczy gościńca z Liberea do Tannwaldu, gdyby miał być użyty do wybudowania kolei koncesyonowanej, jakoteż kolei podjazdowych, koncesyonaryusz zastosować się winien do warunków, które mu przepisze Władza administracyjna krajowa jako Administracya dróg w porozumieniu z inspekcją główną kolei austriackich.

Gdyby inne drogi publiczne miały być użyte do wybudowania kolei koncesyonowanej i kolei podjazdowych, koncesyonaryusz postarać się winien o zezwolenie tych, którzy drogę utrzymują.

§. 5.

Co do budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, oraz do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i do Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, lub prawa i obowiązki z koncesyi wynikające przenieść na inną Spółkę akcyjną, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych celem zebrania funduszków na pierwsze założenie i urządzenie szlaku liberecko-jabloneckiego jest wzbronione; może zaś nastąpić celem zebrania kapitału na wybudowanie przedłużenia od Jablonca do Tannwaldu, lecz tylko na podstawie osobnego zezwolenia Rządu, o które trzeba się wystarać i pod warunkami, które Rząd ustanowi.

Pozwala się koncesyonaryuszowi wypuścić w obieg akcyje pierwszorzędne, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyjami zakładowemi, za sumę najwięcej aż do dwóch trzecich części kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektów, budowy i urządzenia kolei, jakoteż nabycia środków do woźby rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, łącznie z odsetkami interkalarnemi w ciągu czasu budowy rzeczywiście zapłaconemi i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mają być liczone.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone tudzież obligacyj pierwszorzędnych gdyby zostały wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizowanych a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na uprzywilejowanej kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmerji, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesjonaryusz jest obowiązany przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowymi względem wygadania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesjonowanej jako drugorzędnej i w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwołonemi ułatwieniami a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Koncesjonaryusz zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i Obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesjonaryusz obowiązany jest w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolejach koncesjonowanych bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na drogach publicznych, któreby kolej przecinała.

§. 9.

Koncesya nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90) licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby otrzymał od Rządu wyraźne pozwolenie.

Rząd zastrzega sobie objęcie ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywanie go na rachunek koncesyonaryusza aż do upływu okresu koncesyjnego w takim razie, gdyby na rzecz państwa miał być objęty ruch na uprzywilejowanej kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma Administracyi kosztą, z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, a których suma według okoliczności oznaczona będzie ryczałtowo.

Zresztą zasady tego utrzymywania ruchu określone będą w kontrakcie, tyczącym się ruchu, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek pod następującemi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, a z nich stracone będą czyste dochody dwu lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak średni dochód czysty, w ten sposób obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania podług stopy niżej podanej i umorzenia kapitału zakładowego imiennego przez Rząd zatwierdzonego w ciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta kwota roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

Toż samo nastąpi, gdyby kolej miała być odkupiona przed końcem siódmego roku ruchu. Od części kapitału zakładowego imiennego, akcyami objętej, liczone będą odsetki po 5 od sta, od tej zaś części kapitału zakładowego imiennego, którą pokrywały obligacye pierwszorzędne, liczone będą odsetki rzeczywiście od nich płacone.

3. Jako wynagrodzenie płacona będzie koncesyonaryuszowi renta, wyrównująca powyższym dochodom średnim a względnie najniższym, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast nie płatnych jeszcze rat renty, zapłacić wartość kapitałową tychże, zdyskontowaną przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei, niniejszem koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze rezerwowe i obrotowe z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stósownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobowe, w rozciągłości określonej w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesyonaryusz na własność utworzony z własnych dochodów fundusz zasobowy i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił go z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo do wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do tego urzędników na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekcyą Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór komisarza nad przedsiębiorstwem kolejowem ze względu na ciężar pracy z tem połączony, koncesyonaryusz jest obowiązany płacić skarbowi

państwa wynagrodzenie ryczałtowe roczne, którego wielkość oznaczy Administracya państwa stosownie do rozmiaru przedsiębiorstwa.

Natomiast uwalnia się koncesyonaryusza od przepisanego w §fie 89. Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami w niej zawartemi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia trzeciego miesiąca lipca, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym szóstym, Naszego panowania trzydziestym ósmym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

131.

Ustawa z dnia 9. lipca 1886,

o zawarciu z reprezentacją krajową Salzburga umowy, tyczącej się tak zwanych kosztów najazdowych, wojennych, funduszków konkurencyjno-wojennych i wszelkich innych dawniejszych pretensyj kraju Salzburga, jakoteż należitości c. k. skarbu, będących z niemi w związku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do zawarcia z reprezentacją krajową Salzburga umowy w załączce umieszczonej.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 9. lipca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

U m o w a,

zawarta pomiędzy c. k. ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu z zastrzeżeniem zatwierdzenia porządkiem konstytucyjnym z jednej strony a Wydziałem krajowym księstwa salzburskiego w imieniu tamtejszej reprezentacji krajowej na zasadzie uchwały sejmu krajowego z dnia 19. grudnia 1885 z drugiej strony w przedmiocie stanowczego zagodzenia pretensyj co do tak zwanych kosztów najazdowych, wojennych, funduszków konkurencyjno-wojennych i wszelkich innych dawniejszych pretensyj kraju Salzburga a względnie Stanów salzburskich, jakoteż należitości c. k. skarbu, będących z niemi w związku.

§. 1.

Kraj Salzburg zrzeka się wszelkich swoich (w szerszem pojęciu tak zwanych) pretensyj do kosztów najazdowych z czasów, nim kraj ten należał i gdy już należał do korony bawarskiej, zakładanych przeciw c. k. Rządowi pod rozmaitemi nazwaniami, jakoto w uchwałach sejmowych z dnia 20. września 1871, z dnia 13. listopada 1872 i z dnia 6. grudnia 1873 tytułem „roszczenia do zapłaty kosztów wojennych w sumie 255.078 zł. wal. austr. wyszczególnionych w sprawozdaniu wydziału krajowego z dnia 2. czerwca 1870, l. 18/L. T., ustępy VI i X, tudzież należących się jeszcze kosztów wojennych z czasów najazdów w latach 1797, 1800, 1805 i 1809, mianowicie najazdu na Lungau w r. 1797, które Skarb zwrócić winien krajowi“;

w uchwałach sejmowych z dnia 10. października 1874 i z dnia 29. kwietnia 1875, tytułem „roszczenia do wynagrodzenia zaległych jeszcze kosztów wojennych z czasów czterech najazdów francuskich w latach 1797, 1800, 1805 i 1809, jakoteż kosztów za żywienie wojsk austriackich w czasie przemarszów w latach 1800 do 1806“;

nakoniec w uchwale sejmowej z dnia 19. grudnia 1885 tytułem „wszelkich innych roszezeń do zwrotu kosztów wojennych najazdu i tym podobnych pretensyj spornych kraju Salzburga“.

To zrzeczenie się obejmuje w sobie mianowicie:

1. zwrót wkładek konkurencyjnych wojennych z roku 1814 i 1815, które z dniem 1. maja 1816 zalegały w urzędzie poborczym w Berchtesgaden w sumie 186 zł. 48 kr. w walucie państwa (czyli 163 zł. 45 c. w walucie austriackiej);

2. zwrót zaliczki dla Tomasza Lacknera w sumie 343 zł. 24½ kr. w walucie państwa (czyli 300 zł. 48½ c. w walucie austriackiej) z czteroprocentowymi odsetkami za zwłokę od roku 1856;

3. zwrót pozostałości sumy 3.000 zł., które ówczesny komisaryat generalny bawarski podniósł dnia 23 kwietnia 1816 z kasy umorzenia długów wojennych

w kwocie 1.761 zł. 48 1/2 kr. w walucie państwa (czyli 154 zł. 58 1/2 c. w walucie austriackiej);

4. zwrót podatku wojennego wybranego w r. 1811 na umorzenie długów wojennych salzburskich i użytego na inne cele w sumie 86.641 zł. 55 1/4 kr. w walucie państwa (czyli 75.811 zł. 68 c. w walucie austriackiej);

5. zwrót należitości za zapasy magazynów krajowych, które po wojnie 1809 i 1810 ówczesny Rząd bawarski po części sprzedał, po części zaś wywiózł gdzieindziej w sumie 35.534 zł. 3 kr. w walucie państwa (czyli 31.092 zł. 29 1/2 c. w walucie austriackiej);

6. zwrót kosztów kwaterunku wojskowego w budynkach skarbowych w latach 1809 i 1810 zapłaconych z kasy umorzenia długów wojennych w kwocie częściowej 49.422 zł. 49 1/4 kr. w walucie państwa (czyli 43.244 zł. 96 1/2 c. w walucie austriackiej);

7. pretensją kraju do skarbu do wynagrodzenia za żywienie wojsk austriackich podczas przemarszów w latach 1800 aż do 1806 w sumie 130.827 zł. 6 1/2 kr. w walucie państwa (czyli 114.473 zł. 77 1/2 c. w walucie austriackiej).

Wyszczególnienie to nie ma być uważane za wyczerpane, owszem zrzeczenie się reprezentacyi krajowej salzburskiej rozciąga się także na wszelkie przyrosty, o któreby później zwiększyły się pozycje tu wyszczególnione, jakoteż na wszelkie inne roszczenia jakiegokolwiek tytułu i nazwy, będące w związku z kosztami najazdowemi lub wojennemi, któreby później na jaw wyszły.

§. 2.

C. k. Rząd zrzeka się ze swojej strony na rzecz reprezentacyi krajowej księstwa salzburskiego dochodzenia należitości c. k. skarbu od salzburskiego funduszu konkurencyjno-wojennego wzmiankowanych w sprawozdaniu wydziału krajowego z dnia 2. czerwca 1870, L. 18/L. T., ustęp V, mianowicie:

1. zwrotu kosztów dostawy bydła rzeźnego w r. 1809 z folwarków monarszych w pozostałej kwocie 1.761 zł. 20 kr. w walucie państwa (czyli 1.541 zł. 16 1/2 c. w walucie austriackiej);

2. zwrotu kosztów dostawy siana w r. 1809 z przychodów Sądu miejskiego w Hallein w kwocie 212 zł. 36 kr. w walucie państwa (czyli 186 zł. 2 1/2 c. w walucie austriackiej);

3. zwrotu kosztów administracyjnych sądów opiekuńczych w latach 1809 i 1810 w kwocie 4.110 zł. 26 kr. w walucie państwa (czyli 3.596 zł. 70 1/2 c. w walucie austriackiej);

4. zwrotu wynagrodzenia kosztów administracyjnych Sądu miejskiego w Salzburgu w latach 1809 i 1810 w kwocie 12.020 zł. 1 kr. w walucie państwa (czyli 10.517 zł. 52 c. w walucie austriackiej);

5. zwrotu kosztów budowy baraków w latach 1809 i 1810 w kwocie 5.098 zł. 48 1/2 kr. w walucie państwa (czyli 4.461 zł. 60 c. w walucie austriackiej);

Nadto zrzeka się c. k. Rząd na rzecz reprezentacyi krajowej księstwa salzburskiego dochodzenia zwrotu wszelkich zaliczek i wypłat zaliczkowych, danych krajowi salzburskiemu a względnie Stanom salzburskim lub na ich rachunek zapłaconych w czasie, nim kraj ten należał i gdy już należał do korony bawarskiej, mianowicie:

dochodzenia bezprocentowej zaliczki, która po pierwszym objęciu Salzburga w posiadanie Austrii dana była za najwyższem zezwoleniem w celu uposażenia kas krajowych, lecz już dnia 14. grudnia 1806 miała być skarbowi zwrócona

w kwocie 120.000 zł. w walucie państwa (czyli 105.000 zł. w walucie austriackiej);

tudzież dochodzenia wartości kapitału, wziętego z austriackich funduszków umorzenia długów w r. 1806 na wykupienie papierów obiegowych, które stany salzburskie dla zapłacenia francuskiej kontrybucyi wojennej wzięły z salzburskich majątków fundacyjnych i rozmaitych innych i opatrzywszy swoją formułą cesyjną, sprzedaly na giełdzie wiedeńskiej w sumie 428.898 zł. 2 ¹/₈ kr. monetą konwencyjną (czyli 450.342 zł. 93 ¹/₃ c. w walucie austriackiej).

§. 3.

Oprócz tego zobowiązuje się c. k. Rząd wypłacić krajowi Salzburgowi do rąk wydziału krajowego sumę umowną 100.000 zł. — wyraźnie stotysięcy złotych w walucie austriackiej gotówką, jak tylko umowa niniejsza nabędzie mocy prawa.

§. 4.

Reprezentacya kraju Salzburga uznaje ustępstwa poczynione przez c. k. Rząd według poprzedzających §§. 2 i 3 umowy niniejszej za ugodne ale zupełne zaspokojenie wszelkich należytości w §. 1 umowy niniejszej wyszczególnionych i poręcza c. k. Rządowi, że c. k. skarb będzie w skutek tego całkiem wolny od zobowiązań, które na nim ciążyły.

Kraj Salzburg bierze przeto na siebie niebezpieczeństwo a według okoliczności zaspokojenie wszelkich pretensyj, któreby przez kogokolwiek z tego lub podobnego tytułu przeciw c. k. skarbowi były wynoszone; toż rozumie się o pretensjach, z którymi się już zgłoszono i które w sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 2. czerwca 1870, L. 18/L. T., ustęp VII, VIII i IX są wymienione a więc o pretensjach gmin sądowych Golling i Zell nad jeziorem, szpitala majątków w Laufen, gmin Taxenbach i Thalgau, gmin tyrolskich Hopfgarten, Zell nad Zille-rem i Fügen, o pretensjach wzmiankowanych w sprawozdaniu Wydziału krajowego z dnia 1. czerwca 1871, L. 9/L. T., mianowicie o pretensjach kaplicy św. Wolfganga w Mauterndorfie i o tych, z którymi dopiero później się zgłoszono.

§. 5.

Przez umowę niniejszą w związku z załatwieniem tak zwanej kwestyi inkameracyjnej, mocą ugody z dnia 5. lipca/19. sierpnia 1866 skutecznionem, dokonane zostaje w ogólności ostateczne zamknięcie rachunków między c. k. Rządem a krajem salzburskim co do epoki, która poprzedziła przyłączenie napowrót Salzburga do cesarstwa austriackiego w r. 1816, to jest epoki politycznej samodzielności kraju Salzburga i przemijającego należenia jego najprzód do austriackiej a potem do bawarskiej korony.

Reprezentacya krajowa księstwa salzburskiego oświadcza na tej zasadzie z wyraźnem zrzeczeniem się ekscypcyi w myśl końcowego ustępu §. 1389 austriackiej powszechnej księgi ustaw cywilnych, że z tytułu prawa do dziedziczenia dawnego majątku krajowego i stanowego nie będzie mogła i nie zechce czynić jakiegobądź roszczenia w obec c. k. skarbu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych lub w obec wspólnego skarbu monarchyi austriacko-węgierskiej.

§. 6.

Umowę niniejszą spisano w dwóch jednobrzmiących nieostęplowanych egzemplarzach podpisem c. k. Ministra skarbu tudzież starosty krajowego i dwóch członków

Wydziału krajowego księstwa salzburskiego opatrzonych, z których jeden zachowywany będzie w c. k. ministerstwie skarbu, drugi zaś u reprezentacyi krajowej Salzburga.

Wiedeń, dnia 15. lipca 1866

C. k. Minister skarbu:

Dunajewski r. w.

Salzburg, dnia 21. lipca 1856.

Starosta krajowy:

Karol hrabia **Chorinski** r. w.

Członkowie Wydziału krajowego:

Józef Aleksander **Schwer** r. w.

Dr. Edward **Hueber** r. w.

132.

Ustawa z dnia 26. lipca 1886,

o pomnożeniu parku wozowego kolei rządowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do postarania się o sumę 3,403.000 zł. potrzebną na nabycie środków do utrzymywania ruchu (lokomotyw i wozów) dla kolei rządowych, w taki sposób, ażeby odsetki od potrzebnego kapitału wynosiły najwięcej pięć od sta i aby kapitał umorzony został w pięciu równych ratach rocznych, począwszy od dnia 1. stycznia 1886.

Artykuł II.

Nadto upoważnia się Rząd do wyłożenia sumy 2,000.000 zł. na skupowanie owych wozów, które w ilości 971 sztuk aż do nabycia ich na własność, mają być kolejom rządowym do używania pożyczone a to w taki sposób, aby rzeczona cena kupna była zapłacona w pięciu równych ratach rocznych, począwszy od dnia 1. stycznia 1886.

Artykuł III.

Sumy roczne, jakoteż raty ceny kupna, w miarę ich płatności, umieszczane być mają corocznie w preliminarzu państwa, w dziale wydatków ministerstwa handlu na ruch tych kolei rządowych, któremi zawiaduje dyrekeya główna kolei rządowych austriackich, a to, o ile są potrzebne na spłatę kapitału, jako wydatki nadzwyczajne.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 26. lipca 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

133.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
6. sierpnia 1886,**

**tyczące się przyłączenia przyległości Samsonówka do okręgu Sądu powiatowego stanestieckiego
na Bukowinie.**

Na zasadzie §fu 2. ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się przyległość Samsonówkę, która ma wystąpić ze związku administracyjnego z gminą Zeleneu i będzie wcielona do gminy administracyjnej Berbestie, od okręgu Sądu powiatowego kocmańskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego stanestieckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1. stycznia 1887.

Prażák r. w.